

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

TIDNING FÖR TRÄDGÅRDSODLARE.

N° 4.

April 1869.

8:de årg.

Af denna tidning, som uteslutande sysselsätter sig med till trädgårdsodlingen hörande ämnen, utkommer ett nummer i hvarje månad. — Prenumerationspriset är för helt år, såväl å postkontoren och i bokhandeln, som hos redaktionen, *Två riksdaler riksmynt.* — Bref adresseras till *Redaktionen af Tidning för trädgårdsodlare, Stockholm & Experimentalfältet.*

Huru skall trädgårdsodlingen ställas för att blifva vinstgifvande?

9.

Prisbelönad täflingskrift författad af handelsträdgårdsmästaren J. F. Holm.

Med anledning af i Tidning för trädgårdsodlare till allmänt besvarande framställda tvänne »prisfrågor» af synnerlig vikt för trädgårdsodlingens vidare utveckling inom landet, vill under tecknad söka att i sin ringa mån med stöd af mångårig praktisk erfarenhet framställa de åsikter som enligt hans förmenande borde vidtagas i och för trädgårdsodlingens bedrifvande enligt de i första frågan framställda grunder.

Svar på frågan a. *Huru skall trädgårdsodlingen rättast bedrifvas och hvilka växter skola odlas så att trädgårdsodling blir vinstgifvande under olika ortförhållanden, äfven i trakter der vanliga trädgårdsprodukter icke kunna afsättas i närheten, nämligen der det är så långt till afsättningsorten, att odling till afsalu af de vanliga trädgårdsprodukterna icke kan bära sig.*

Trädgårdsodlingen är och borde ännu mera blifva en välsignelse för landet, om den bedrefves som sig borde; men innan den kommit till denna punkt finnas flera hinder att bekämpa, dels i de inrotade fördomarne, dels deruti att ej tillbörligt afseende fästes vid att här producera det frö som är nödvändigt till sådden. Detta införskrifves vanligen af fröhandlare i sydligare länder, der hufvudsaken är att erhålla den största möjliga qvantitet frö, hvarvid ej afseende fästes vid att erhålla detsamma af bästa kvalitet. Huru kan man väl tänka sig möjligheten, att af frön, samlade under helt andra klimatiska förhållanden än våra, kunna, synnerligen under missgynnsamma år, erhålla en någorlunda god skörd. Jag får här anföra som exempel, att frön af turkiska bönor vanligen införskrifvas från Holland och södra Tyskland; att dessa icke äro lämpliga för våra förhållanden, torde blifva klart för hvar och en som vill anställa försök med importeradt utsäde och samtidigt med inom landet samladt sådant. Det skall då visa sig, att det importerade visserligen är yppigare i växten, och att dess rankor kunna uppnå spetsen af störrarne, ehuru dessa hafva en längd af 10 å 12 fot, samt åter nedlöpa på dessa, dock utan att börja blomma eller sätta skidor förr än man har att befara frostnätter eller höstens inträde är nära, hvarigenom skörden blifver högst ringa och icke ens kan betäcka arbetskostnaden,

mycket mindre den jord hvarpå de växa. Här emot torde mången invända: det är bönor som bönor, den ogynnsamma väderleken är orsaken att ej en emot förhoppningarna svarande skörd erhållits, eller också är jorden icke tjenlig eller dylikt. Likväl känner jag en och annan trädgårdsodlare, som genom att sjelf samla sitt utsäde äfven under de mest missgynnande år erhållit en ganska god skörd, samt till och med mogna fröbönor. Att här ofvan talats om så kallade stång- eller störbönor torde icke behöfva nämnas. Men förhållandet är likartadt äfven med de så kallade busk- eller kryppbörnorna och med ett ord sagdt om alla Leguminosae eller balgväxter. Att dessa bära tidiga och rikare, äfvensom blifva lägre i växten när utsädet varit samladt inom landet, torde ingen böra betvifva. Detta gäller som regel äfven vid andra köksväxter. Försumma därför icke att använda frön som äro samlade inom landet! Man borde årligen samla af de sorter som för oss äro passande, åtminstone så mycket som är nödvändigt för eget behof, men äfven för att deraf kunna meddela åt andra, hvarigenom de sorter, som visa sig härdiga och goda, kunde vinna en allmännare spridning. Som många frösorter bibehålla gröningsförmågan i flera år, behöfver man ej riskera att blifva utan utsäde om år skulle inträffa då ej moget frö af dylika sorter kunde erhållas. Fröodlingen är af oberäknelig vikt och borde af hvarje trädgårdsodlare omfattas med mera intresse än hittills varit fallet; ju nordligare fröen äro samlade, desto bättre äro de, och må man ej misströsta i fall första försöket skulle misslyckas. Grip därför verket raskt an, ty misslyckas det en gång, lyckas det säkert bättre en annan, och man skall finna sin stora fördel vid en sådan odling.

Sedan jag nu framhållit fördelarne af att sjelf producera det frö man behöfver, torde man komma till odlingen af växterna. Dessa måste då fördelas först i sådana växter som odlas i och omkring större städer, der nästan allt, som kan frambringas af trädgårdsprodukter, är afsättligt, för det andra för aflägst belägna platser, der produkternas transporterande skulle medföra för mycken tidspillan eller kostnad, för det

tredje de växter som möjligen kunna fortkomma i den höga Norden.

I större städer är det af stor vigt att under nästan alla årstider kunna tillhandahålla allmänheten friska och färska grönsaker, samt att bibehålla de på hösten skördade trädgårdsalstren i friskt tillstånd tills man följande år kan skörda nya. Huru härvid förfares är hvarje trädgårdsodlare bekant. Hufvudsaken vid de flesta köksväxters öfvervintring är att hålla dem vid så låg temperatur som möjligt, de må förvaras i källare, jordslagna på bänk eller förvarade nedlagda i jord i det fria. Vid odlingen bör, helst om läget medgifver sådant, jorden försätas i cirkulationsbruk, dock bör man icke allt

för strängt hålla sig dervid, ty fall kunna gifvas, då man oaktadt all använd möda och omsorgsfull behandling icke kan få en del växter att fortkomma på de för dem anvisade platser. Skulle man till exempel plantera selleri, lök, kål och dylikt på torra, högt belägna platser, skulle skörden af dessa växter blifva högst ringa, ja till och med under torra år helt och hållet slå fel. Häraf framgår att man måste gifva växterna en för desamma tjenlig jord, såvida man vill erhålla vacker skörd. Exempel har gifvits der kål och dylikt varit odlade en längre följd af år och ändå gifvit en i alla hänseenden utmärkt skörd.

(Forts.)

Om fogelbon och hjälpmedel till underlättande af vissa foglars byggnadsarbeten.

Då hvarje trädgårdsegare och -odlare utan tvifvel är väl bekant med den nytta sådana foglar som lefva af insekter och deras larver, genom bortrensande af dessa skadedjur, medföra, och den förmåga sångfoglarna ega att under vartiden och försommaren förhöja trädgårdars och parkers behag, tror jag det kunna för dem vara af något intresse att vinna kännedom om ett föranstaltande, som utan synnerlig kostnad under den stundande vartiden kan bringas till utförande. Derröre önskad jag, att Redaktionen ville uti sin berömvärda och mycket spridda Tidning inrymma följande utdrag ur ett i Kongl. Landtbruks-Akademiens Tidskrifts nyligen utkomna 1:sta häfte för innevarande år intagna, af mig författade meddelande:

Ett ibland medlen till förökande, fredande och vård af sådana foglar som lefva af insekter och deras larver, kan anses vara beredande af beqväma och lämpliga platser för de bon i hvilka deras ägg värpas, genomgå sin liggtid, och de utkläckta ungarne af föräldrarna uppfodas. Man vet, att så väl ständigt qvarblifvande foglar som flyttfoglarna företrädesvis bygga sina bon och uppehålla sig i den trakt der de blifvit utkläckta, der de icke ofredas, och således genom sin naturdrift att uppsöka insekter och deras larver, som icke sällan förhärja skogarne, fälten och trädgårdarne, rikligen återgålda de få omsorger den vård samma landtmannen och trädgårdsodlaren eggar dessa skyddslingar, som öka landtlifvets trefnad och behag, samt genom sin oafslåliga verksamhet gifva människan det vackraste föredöme.

Då det är just från vårens början som man bör egnas sin omvårdnad åt de nyttiga foglarna, så borde deras bon vid denna årstid taga en synnerlig uppmärksamhet i anspråk. Icke sällan saknas förnämligast vid gårdar och i trädgårdar på landsbygden lämpliga ställen för foglarna att anlägga sina bon; och fastän man i några af våra landsorter, t. ex. på Gotland, genom inrättande och uppsättning på lämpliga ställen af så kallade »stunkor» eller »hålkar» beredt tillfällen i synner-

het för starar att tillreda sina bon, är sorglösheten i sådant afseende inom våra af trädgårdar omgifna och förskönade mindre städer samt på landsbygden vid gårdar, i trädgårdar, i ångar och hagar, uppenbar.

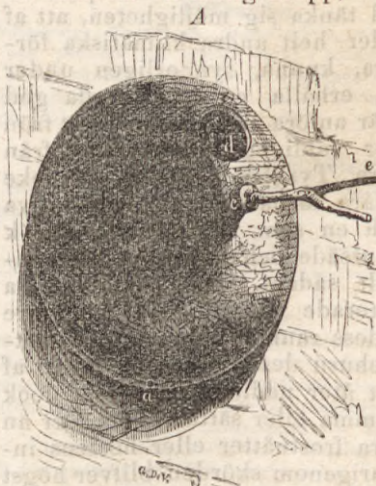
Nästlidet år 1868 anskaffade jag från Hannover nedannämnda omhöljen, tjenliga till inhyssandet af fogelbon:

3:ne runda urnor af lergods, af hvilka en är färdig till bebyggande. (Se figuren A.)

2:ne krukor af lergods för samma ändamål. Den ena är försedd med botten af trä, och färdiggjord att begagnas. (Se Figuren B.) Samt

3:ne cylindriska hus af bark, för inredning till fogelbon, nämligen: ett större för starar (Sturnus), ett medelstort för mesar (Parus) och ett något lägre men vidare, för flugsnappare (Muscicapa).

Till åstadkommande af urnorna, Fig. A, låter man på en krukmakaredrejskifva, med möjligast liten fingeröppning, forma en bukig kruka af 6 till 7 tumms vidd invändigt, och låter slutligen denna öppning helt och hållet löpa ihop, så att man får en ihålig kropp, som $\frac{2}{3}$ af en kula med

flat botten. Denna pjes har i det yttre utseendet af en limpå. Ett litet vid a i den utböjda nedre delen utstuckt hål förhindrar söndersprängning eller uppkomsten af sprickor vid lufttorkningen, och tjänar senare till aflopp för vatten. Diametralt gentemot detta hål a , nära intill kanten af den flata botten, anbringas spikhålet b , med hvars

tillhjälp man upphänger urnan på en i väggen eller en trädgren inslagen spik. Flyghålet *d*, $1\frac{3}{4}$ tum i diameter, måste, sedt från botten, sitta till venster om spikhålet, på det förstnämnda hål måtte vara vändt åt öster eller söder, då man upphänger urnan i riktningen till söder eller vester. Pinnen *e*, på hvilken fogeln kan sätta sig, fästes bäst så, att man under flyghålet, nära kanten, sticker ett hål genom sidoväggen, ger det vid formningen en utstående ansats, och inpassar (i hålet *c*) en i tvänne grenar utgående björkpinne af omkring $4\frac{1}{2}$ tums längd. Sådana runda urnor, omkring $6\frac{3}{8}$ tum i diameter, kunna i Hannover från krukmakaren levereras till ett pris af $2\frac{1}{2}$ silfvergroschen ($22\frac{1}{2}$ öre rmt) stycket, och vid tillverkning i stort der säljas de till 2 silfvergroschen (18 öre). Här i Sverige torde de komma att blifva dyrare, i synnerhet innan en betydligare afsättning vunnits. För att blifva färdiga till begagnande, är tjenligt att urnorna bestrykas med något klubbande ämne, såsom smält hartz, kåda eller tjära och beströs med mossa eller indoppas i ett utbredt lager deraf. Mossan fäster sig på ytan och ger urnan ett utseende af en mossslupen utväxt. Fogeln skall knappast kunna igenkänna stenkärlat. För öfrigt har man bemärkt, att foglar utan att den nu beskrifna förberedelsen blifvit verkställd, byggt sina bon i dessa urnor.

Det är anledning förmoda, att en fullt färdig urna till fogelbo af den uppgifna storleken, här ej torde kunna säljas färdig under 75 öre. — Sådana urnor, som blifvit fast och väl upphängda, kunna ega bestånd i många år, förutsatt att de äro skyddade för stenkastning och icke förfärdigade af sådan lera, som genom åverkan af vinterkölden affjellas.

Till Fig. B låter man dreja en vanlig blomsterkruka, som sedan på ena sidan något afplattas. Spikhål *b* och flyghål *d*, anbringas såsom å A. En sådan kruka är 7 tum hög, nedtill 6 och upptill 5 tum bred, flyghålet 2 tum i diameter. Vid nedre kanten befinnas små hål *m. m.*, för att genomtråda en metalltråd eller genomsticka några tunna träspjälor, hvarpå lägges en botten af trä eller fint ris, eller genomflätas spjalorna med halm. Ett af dessa hål på midten af den släta sidan, begagnar man ändamålsenligt till fasthållning medelst ett stift af stadig järntråd *f*, på det krukans B (som lättare än urnan A af bläst sättes i rörelse) måtte bibehållas orubbad. Pinnen för fogelns hvila *g*, är en böjlig qvist, hvars ändar man intvingar i tvänne under flyghålet *d* snedt genomstickna

hål, så att pinnen bildar en framåtspringande båge, och i förmåga af sin egen elasticitet håller sig fast.

Dessa krukor behandlas för öfrigt på lika sätt som vid urnorna är beskrifvet. Fastän de, då man insätter dem i brännugnen, kunna skjutas in i hvarandra och således intaga mindre rum och derföre kosta mindre än dessa, betalas de ändå med 3 silfvergroschen (27 öre) per stycke, sådana de komma från krukmakaren. Då dertill lägges kostnaden för insättande af botten, anstrykning med hartz eller kåda samt beklädnad med mossa, så torde de här, färdiga till begagnande, väl icke kunna åstadkommas för mindre än 85 öre stycket. De ega också blott en kortare tid bestånd än urnorna, emedan de insatta trä- eller risbottnarne efter några års förlopp måste förnyas.

Ännu lämpligare för användande här i Norden, mindre kostsamma och lättare att på landsbygden förfärdiga, anser jag vara de små cylindriska hus, för inredning till fogelbon, hvaraf de tre förutnämnda (C 6, 7 och 8) blifvit anskaffade. De äro gjorda af bark, försedda med botten och tak af trä, belagda med en yttre barkbetäckning. Detta ger dem fullkomlig likhet med ett stycke af en ihålig trädgren, och man påstår att foglarne i sådana små hus heldre bygga bo och inhysa sig än i ofvan beskrifna urnor och krukor af bränd lera.

Förfärdigandet bör kunna med lätthet utföras. Barkstycken af behörig längd och bredd, helst nyligen aftagna från trädet, eller om de äro torra, uppmjukade i varmt vatten, böjas omkring 2:ne träskifvor, hvardera 16 tum i omkrets och $1\frac{1}{4}$ tum tjocka (större eller mindre, alltsom huset är ämnadt att blifva vidare eller smalare), af hvilka alltså den nedre bildar botten och den öfre tak. Det cylindriskt omböjda, vid skarven

något tunnare men annars $\frac{1}{8}$ tum tjocka barkstycket, fastspikas med plathöfdad nubbe eller stift af tjock järntråd, vid botten- och takskifvan. Utanpå dessa skifvor fästes medelst nubbe eller helst små järntrådsstift, en betäckning af bark, som å takskifvan lägges i lutande ställning bakåt, och framtill har ett $\frac{3}{8}$ till $\frac{1}{2}$ tum långt utsprång. Cylindern förses i öfre och nedre kanten med en 2 tum hög och nedtill omkring $\frac{1}{4}$ tum bred ögla *c* af stadig järntråd, genom hvilka öglor de spikar hvarmed cylindern skall stadigt fästas vid grenen eller stammen å ett träd eller på en vägg, kunna inträdas.

Cylindriska huset N:o 6, som har en höjd af 12 tum och i diameter 5 tum utvändigt, med flyghål 2 tum i diameter, är ämnadt att tjena till bo åt *Starar*; N:o 7, $10\frac{1}{8}$ tum högt, $4\frac{3}{8}$ tum i diameter, med flyghål $1\frac{7}{8}$ tum i diameter för *Mesar*, samt N:o 8, $7\frac{1}{2}$ tum högt, 5 tum i diameter, med ett flyghål $3\frac{1}{2}$ tum i diameter, för *Flugsnappare*. N:o 6 och 7 äro försedda med rätt utstående sittpinnar *b*, af $2\frac{1}{2}$ tums längd, insatta på venstra sidan om flyghålet. Dessa cylindriska små hus, betalas i Hannover med 5 Sr. gr. (45 öre) stycket.

Alla de nu beskrifna omhöljen och hus för fogelbon upphängas bäst i skuggan och så högt som möjligt uti träd i närheten af hus och byggnader, i trädgårdar, på en husgafvel der träd i närheten finnas o. s. v., så att de någorlunda

kunna hållas under uppsigt, utan att likväl störa inbyggarna.

Man har i Tyskland gjort den iakttagelsen, att staren icke genast bygger sitt bo uti de beskrifna omhöljerna eller små husen. Vanligen inhyser sig sparfven först deri, och påföljande år, då den försigtige staren märker att boet är säkert och brukbart äfven för honom, utjagar han sparfven derifrån.

Af det anförda inhämtas, att de omförmälda hjälpmedlen för vissa insektätande foglars bosättning, i synnerhet de af bark förfärdigade, sannolikt äro de billigaste som kunna med konst åstadkommas. Isynnerhet skulle de sistnämnda, såsom lättast gjorda, för vårt land vara synnerligen passande och i vissa landsorter kunna blifva föremål för en icke obetydlig husslöjd, sedan genom goda föredömen deras nyttiga användande blifvit ådagalagdt.

De nu omförmälda modeller hade jag vid tolfte Allmänna Svenska landtbruksmötets i augusti månad nästlidet år föranstaltade utställning i Humlegården låtit till beskådande uppställa. Från och med den 13 februari innevarande år finnas de att bese uti Kongl. Landtbruks-Akademiens Museum i Slöjd-skolans hus vid Mäster Samuelsgata, och förblifva der intill den 1 juni. Stockholm i mars 1869.

Carl Palmstedt.

Växtsläktet Alströmeria.

Detta vackra blomstersläkte gaf Linné namn efter en sin vän och samtida, kanslirådet *Alströmer* i Göteborg.

I europeiska trädgårdar odlas för närvarande öfver 30 arter, hvaribland några äro slingrande. Alla äro fleråriga, hafva köttiga rötter och förekomma vilda på åtskilliga ställen i södra Amerika, hufvudsakligast i Chili och Peru. Hos oss äro de ännu endast föga kända och odlade, men man kan nästan med säkerhet antaga, att de i en ej aflägsen framtid komma att spela en betydande rol i blomsterträdgårdarne. I juni och juli framkomma de talrika, i nästan alla möjliga färgnyancer skiftande blommorna.

Såväl i England som i Frankrike och Belgien hafva några sorter, såsom: *A. aurea* och *A. chilensis* uthärdat ganska stränga vintrar på kalljord, ja, t. o. m. i norra Tyskland har den sistnämnda sorten, under god betäckning, lyckligen öfvervintrat. Hos oss blir det dock alltid säkrast att odla dem i krukor, och om man tillvägagår på följande sätt, så tror jag att vi skola kunna i det närmaste få dem lika så vackra som de blifva på orter med för blomsterodling gynsamare klimat än vårt.

Sedan exemplaren slutat blomma och blad och stänglar vissnat, låter man jorden i krukorna

alldeles uttorka, urtager derefter rötterna, delar dem ytterst försigtigt, att de hvarken såras eller brytas sönder, och lägger dem sedan åter uti krukor, hvilka fyllas med ren och torr sand. Dessa krukor ställas sedan i vinterkvarter på ett frostfritt och torrt ställe, antingen i ett växthus, ett boningsrum, en källare eller på en vind, det är ej så noga hvilket, endast stället är torrt och ej varmare än att frosten nätt och jemt hålles ute. Stå de för varmt eller fuktigt, så börja rötterna drifva i förtid och stänglarne blifva då hvarken så starka eller så rikblommiga, som då rötterna njutit sin tillbörliga hvila. Först i slutet af februari, eller, om det låter sig göra, fram i mars, upptagas rötterna ur sanden och planteras uti för alströmerierna särskildt gjorda krukor. Dessa krukor böra vara minst en half gång till så djupa som de äro vida och bottnarne så gjorda att öfverflödigt vatten hastigt och obehindradt kan utrinna genom afloppshålet. De fordra en lös, lucker och närande jordmån, men fördraga ej oruttnade animaliska gödselpartiklar. Har man god löfjord så kan sådan, uppblandad med $\frac{1}{4}$ sand, användas, hvarom icke, kan man mycket väl begagna sig af vanlig god svartmylla, hämtad t. ex. från trädgården, och hvilken äfvenledes uppblandas med sand. Efter plante-

ringen ställas krukorna nära glaset i ett växthus eller boningsrum med 2, 4 eller högst 5 graders värme, men få ej vattnas förr än stänglarne börja växa och då till en början endast sparsamt. Mot slutet af april hafva de vanligen så fullrotat sina krukor, att en andra omplantering i större kärl är nödvändig. Denna omplantering bör försiggå så försigtigt, att ej klimpen det ringaste skadas, och på de större krukor, som nu begagnas, göras hålen i botten så stora, att, ifall man längre fram nedgräver krukorna på en grupp i det fria, växternas långa och köttiga rötter obehindrade kunna gå igenom och nedtränga i jorden. Efter denna omplantering utflyttas växterna i en ljum drifbänkskast, hvarest de måttligt vattnas och luftas vid alla tillfällen då väderleken är mild. Mot slutet af maj flyttas exemplaren till de grupper på fritt land, som för dem äro bestämde, hvarvid krukorna sänkas så djupt, att minst 2 tum jord komma öfver deras kanter.

Huruvida man någonstades i Sverige försökt öfvervintra *Alströmeria* på fritt land, är för författaren obekant. Det är ganska möjligt att man på vissa ställen i landets södra del skulle kunna göra det med framgång. Vill man försöka, så bör den säng, hvar på rötterna skola utplanteras, framförallt ha ett högt läge och vara så drainerad, att den är fullkomligt fri från bottensyra. Är jorden ej passande så bör den bortföras till minst 2 fots djup och sådan sandblandad jord, som ofvan nämndes, i stället ditföras. Rötterna utplanteras om hösten, ej för tidigt, utan ju senare, desto bättre, man kan t. o. m. vänta till fram i december så framt väderleken är blid och jorden ej är för klibbig. De planteras 5 à 6 tum djupt och på 6 à 8 tums afstånd från hvarandra. Då frost inträffar, men ej förr, täckes sängen först med ett lager färskt granis och derofvanpå ett

så tjockt lager torrt löf, att det ej blir möjligt för frosten att nedtränga till rötterna. Om våren förtunnas täckningen efterhand som väderleken blir mildare och borttages slutligen alldeles, dock måste materialier finnas tillreds för att dermed skydda de kraftigt uppskjutande stänglarna mot sena nattfroster. Om hösten, sedan blomningen är förbi och örten vissnat, borttages af den gamla jorden så mycket att rötterna blifva synliga, hvar efter frisk jord påföres. Det förstås af sig sjelft att man härvid går sakta och försigtigt tillväga, äfvensom att man under sommaren nätt och omsorgsfullt uppbinder stänglarne vid fina, i jorden nedstuckna käppar, ty dessa (stänglarne) äro så bräckliga, att första starka vind eller slagregn eljest skulle totalt förstöra dem.

Af de talrika arterna vilja vi utvälja följande:

Alströmeria aurantiaca (eller *aurea*) 3 fot hög, med mörkt guldgula i orange öfvergående, mörkt punkterade blommor. *A. chilense* (eller *haemantha*), 1 à 2 fot hög, med svagt grågröna blad. Blommorna, utmärkt praktfulla, variera i nästan alla färgnyancer. Denna art med sina talrika varieteter är för grupper på fritt land den bäst passande. *A. peregrina* (eller *pelegrina*) 1 à 2 fot hög, blommorna utmärkt praktfulla, hvitgula, fläckade med svart och purpurrödt. Varierar med enbart hvita och rosenröda blommor. Denna art bildar stundom sina blomstänglar om hösten, hvar före den om vintern måste ha en ljus och luftig plats, sparsamt vattnas samt ej omplanteras oftare än hvar tredje år. *A. psittacina* 1½ fot hög; blommorna mörkröda med gröna strimmor och bruna punkter. Kan liksom *A. chilensis* användas till grupper på kalljord. *A. vericolor*, hvars 1 à 2 fot höga stängel bär utmärkt vackra, gula med purpurröda fläckar, tecknade blommor. G. L.—n.

Öfversigt öfver trädgårdsgöromålen i april månad.

Köksväxtodlingen.

Drifbänkarne. Skulle man ännu icke hafva sådt mejram, timjan, selleri, purjo o. d. på bänk för uppdragande af plantor, bör det nu oförtöfvadt ske. Af tidig blomkål sås nu frön, för att erhålla tidigare plantor att utsätta på kalljord. Bänken hvar på blomkålsfrö sås, får icke vara varm och den måste derjemte luftas rikligen, på det att plantorna icke må ränna. Jorden hvari blomkålsplantor uppdragas på bänk bör vara lerhaltig och mer mager än fet och plantorna måste vattnas sparsamt, ty eljest få de lätt s. k. svartrötter, hvarigenom de bli alldeles odugliga. Bänkar till senare meloner och gurkor anläggas äfven nu. En del plantor af de sorter, som förra månaden såddes på bänk, böra nu skolas. — Hvitkålsfrön och frön af de flesta öfriga kålsorter sås på kallbänk, som icke är försedd med fönster, så snart det låter sig göra.

Gurklister. Har man fönster att täcka gurklisterna med, kan man redan nu anlägga sådana. De fönster som skola användas till detta ändamål behöfva icke vara mer än 1½ à 2 fot breda, hvaremot längden kan vara från 4 till 6 fot eller så som man finner det lämpligt. Dessa fönster läggas längs efter listerna, hvilande å på båda kanterna af desamma lagda stänger eller gröfre läkten. Gurklister som läggas vid denna tid, måste vara s. k. varmlister, hvilka läggas som följer. Af halmblandadt hästströ utlägges en 4 fot bred 1½—2 fot hög sträng med upprättstående kanter och derofvanpå lägges omkring 1½ fot högt med god fet jord, och öfverst i denna jordsträng göres en fördjupning eller fåra i hvilken gurkkärnorna läggas. Mångenstades kan man dock, emedan det är att befara det de skola uppätas af råttor eller möss, icke utlägga kärnor på list och är det i sådant fall säkrare

att uppdraga plantor i kruka eller på bänk och, strax de uppkommit, utsätta dessa på listerna. Som råttor och dylika skadedjur öfverallt synas för hvarje år allt mer förökas, torde det vara säkrast att alltid uppdraga och utsätta plantor på list. Gurkplantorna fordra omkring $\frac{1}{2}$ fots utrymme i raden; då plantor utsättas, sättas de derföre på detta afstånd från hvarandra, men då man lägger ut kärnor plägar man dock lägga dem med blott 2—3 tum mellanrum, emedan man icke eger viss-het att hvarje kärna gro, och der det sedan kommer upp för tätt, plockas de öfverflödiga bort.

Såning af köksväxtfrön på kalljord. Skulle jorden mot slutet af månaden torka upp så mycket, att den blir fullt tjenlig att bearbeta, grä-ves och krattas den del deraf som skall besås med sådana köksväxtfrön, som tidigt kunna utsås och de sorter hvarmed detta kan och bör ske upp-räknas här nedan. Sedan jordstycket blifvit på van-ligt sätt gräfdt och krattadt, uppdrages med träd-gårdssnöret 4 fot breda sängar med 1 fot bred gång emellan. Derefter uppdrages, likaledes med snö-ret, det antal ränder på hvarje säng (hvarå fröet icke skall bredsås), som befinnes vara lämpligt för den sort som skall sås å densamma. Dessa ränder fördjupas sedan med en hacka eller ändan af krattkammen så att fåror bildas, hvori fröen sedan utströs. De sorter som nu skola sås äro: *anis*, antingen bredsås temligen tätt eller ock 6 å 8 rader på sängen; *eikoria*, 4 rader på sängen; *dill*, såsom *anis*; *fenkål*, 4 rader på sängen, bör kvar-stå på platsen flera år, men vill ej uthärda vin-trarne och odlas sällan; *hajrerötter*, 5—6 rader på sängen, äro fleråriga, men lemnas icke kvar på platsen i annan händelse än att de skola gifva frö; *isop*, 4 rader på sängen, är flerårig; *kyndel*, bredsås temligen tätt; *krasse* (*Lepidium*, ej *tropaeolum*) bredsås temligen tätt; *lök*, *röd holländsk*, bredsås vanligen så tätt att ett frökorn faller på hvarannan quadrattum, hvarefter fröet vanligen trampas ned och derefter täckes med ett par tum tjockt lager harpad, brunnen gödsel; *lök*, *hvit holländsk sylt-*, sås som föregående men ungefär dubbelt så tätt, på det att lökarne må bli små till syltlök; *mangold*, 4 rader på sängen; *molla*, 4 rader på sängen; *morötter* 4, 5 eller 6 rader på sängen; *palsternackor*, likasom morötter; *patientia*, 4 rader på sängen, flerårig; *persilja, rot-*, såsom morötter; *persilja, blad-*, 6 rader på sängen; *maj-rofvor*, 5 å 6 rader och sedan fröen blifvit my-lade täckes sängen med ett tunnt lager brunnen gödsel; *rättikor* 5 å 6 rader; *sallat, hufvud-*, 4 rader på sängen; *sallat, blad-* eller *laktuk*, 6 rader på sängen; *scorzoner*, 6 rader på sängen; fler-årig. (Se vidare hvad som är nämndt om hafre-rötter); *spenat*, bredsås eller 6 rader på sängen; *syra*, 4 rader på sängen, flerårig; *välska bönor*, nedstickas 2 tum djupt i 4 rader på sängen och 1 fot emellan bönorna i raden; *ärter*, böra icke läggas på vanliga sängar, utan jordstycket snörslås sålunda, att 2 rader komma att bli på 1 fots afstånd från hvarandra, derefter lemnas

en 2 fot bred gång och sedan komma åter 2 rader på sätt ofvan är nämndt, hvarigenom det så att säga blir 1 fot breda sängar och 2 fot breda gångar. Se vidare E. Lindgrens trädgårdsbok, 3:dje upplagan, sid. 39. Sedan fröen blifvit ut-strödda i fårorna, nedpackas de i botten på de-samma med krattkammen eller, om fröen äro större, nedtrampas de med foten hvarefter de öfvermyllas med jord från fårornas kanter så att de blifva betäckta till 3—5 gånger deras egen tjocklek deraf. Bredsådda frön hackas ned med krattan, vidare utsättes nu sticklök och hvitlök, samt jord-ärtskockor.

Fruktodlingen.

Utplantering af fruktträd och bärbuskar får icke heller företagas förr än jorden torkat så mycket att den fullkomligt reder sig då den bearbetas och är det ett stort fel att plantera då jorden är så fuktig, att den har benägenhet att sam-manklibba sig. Rörande sjelfva förfarandet, hän-visas till åtskilliga uppsatser derom som varit in-förda i denna tidning, eller till andra på praktisk erfarenhet grundade afhandlingar i ämnet.

Åtgärder emot bladlöss. Den förra somma-rens varma och torra väderlek befordrade upp-komster af bladlöss i högsta grad och man måste derföre nu ofördröjligen vidtaga kraftiga mått och steg för att förebygga deras förnyade upp-trädande under den instundande sommaren. Af alla medel vi försökt, och dessa äro icke så få, har endast ett enda visat sig medföra önskad ver-kan och detta är att tidigt på våren med starkt såpvatten aftvätta deras ägg. Förekomsten af bladlössägg visar sig lätt derigenom, att qvistarne äro i mer eller mindre grad öfverdragna med ett till utseendet fint sotlikt ämne, hvarpå de små äggen tydligt urskiljas. Dessa ägg bort-tvättas sorgfälligt med en i såpvatten doppad borste och derefter rensköljas träden med rent vatten.

Beskärning af fruktträden verkställes med för-del nu. Alla torra grenar borttagas och der kro-norna äro för täta borttagas de qvistar som för-orsakar denna täthet och företrädesvis sådana som vuxit i sådan riktning, som icke öfverens-stämmer med den för trädet afsedda formen eller som korsar andra grenar eller qvistar. Alla sår efter afskurna större grenar bstrykas med tjära, men på sjelfva barkkanten omkring såret får tjära icke strykas och icke heller får såret be-strykas så tjockt med sådan, att den rinner ned på barken, enär barken förderivas af tjära.

Landskapsträdgården.

Förökning af träd och buskar. De tillskurna sättqvistarne utsättas i lös, sandblandad, bördig, dock icke nygödslad jord. Man kan antingen nedsätta dem i hål, stuekna med en smal plan-teringspinne, eller utsätta dem i uppkastade plan-teringsrännor. Det senare förfarandet har före-träde, derföre att man då har tillfälle att tillpacka jorden omkring qvistarnes nedre del. Likaledes utsås nu allahanda sådana träd- och buskfrön

för hvilka våren är den lämpligaste såningstiden. Såningen kan antingen ske i rader eller ock bred-sås fröen. I detta senare fall tillkrattas sängarne sålunda att de omgifvas med en uppstående kant af jord, hvarmed afses att vid vattning eller regn-väder vattnet icke må utan nytta bortrinna från sängarne, utan qvarstanna och nedtränga i jorden. Trädfrön täckas, liksom förhållandet är med de flesta andra frön, från 3 till 5 gånger deras egen tjocklek med jord. Jord som användes till täckning öfver frön, bör alltid vara lös och af sådan beskaffenhet att den icke efter regn eller vattning bildar skorpa.

Gräsplaners besåning företages så tidigt som jorden låter bearbeta sig. Ju omsorgsfullare jorden blifver bearbetad och af ju bättre beskaffenhet den är, desto vackrare blir gräsplanen. Jorden gräfvdes därför sorgfälligt och krattas så fin och jemn som möjligt, den sammantrampas sedan eller vältas att den blir fast och jemnkrattas derefter ånyo, hvarefter den är färdig att beså. Färdiga fröblandningar till gräsplaner å olika jordmåner pläga finnas hos fröhandlarna, men det är bättre köpa de olika sorterna hvar för sig och sedan utså en sort i sender öfver hela planen, hvarigenom gräsarterna jemnast bli blandade. Urval af olika grässorter för gräsplaner finnas anförda i 6:te årgången (1867) sid. 31.

Diverse arbeten. Träd och buskar planteras, häckar anläggas, torrt gräs å gamla gräsplaner afbrännes och i händelse löf och dylikt icke blef bortkrattadt under hösten, bör det ske nu ju förr desto heldre. Kanthuggning af gräsplanerna företages.

Blomsterodlingen.

Såning af blomsterfrön på kalljord företages likaledes så snart jorden kan bearbetas. Bland de sorter som med fördel kunna nu utsås på kalljord må här nämnas: *Acroclonium*, *Adonis*, *Ama-*

ranthus, *Calendula*, *Campanula speculum*, *Cheiranthus maritimus*, *Chrysanthemum coronarium*, *Clarkia*, *Collinsia*, *Convolvulus*, *Cynoglossum linifolium*, *Delphinium* (dock heldre på hösten), *Eschscholtzia*, *Eucaridium*, *Eutoca*, *Gilia*, *Gypsophila*, *Helianthus*, *Iberis*, *Lavatera*, *Linaria*, *Lupinus*, *Malope*, *Malva*, *Nemesia*, *Nemophila*, *Nolana*, *Nyctandra*, *Oenothera*, *Papaver*, *Phacelia*, *Reseda*, *Salvia*, *Saponaria multiflora*, *Silene*, *Viscaria*, *Whitlavia* och *Xeranthemum*.

Såning af blomsterfrön på bänk. Bland sorter som det är lämpligt att i denna månad så på bänk för att deraf uppdraga plantor för kalljord förekomma följande: *Abronia*, *Ageratum*, *Alonzoa*, *Ammobium*, *Antirrhinum*, *Aster chinensis* (med alla dess talrika varieteter), *Bidens*, *Brachycome*, *Cacalia* (*Emelia*), *Calandrinia grandiflora*, *Calceolaria scabiosaefolia*, *Callirrhoe pedata*, *Centranthus*, *Cheiranthus annuus* (sommarlöfkojor), *Chrysanthemum carinatum*, *Coreopsis* (*Calliopsis*), *Dahlia* (sådd tidigt i månaden blommar dahlian redan första året), *Dianthus* (naturligtvis de ettåriga), *Elichrysum* (*Helichrysum*), *Gaillardia*, *Impatiens Balsamina* (balsaminer), *Linum grandiflorum*, *Lobelia*, *Matricaria*, *Mimulus*, *Mirabilis*, *Nigella*, *Nycteria*, *Rhodante*, *Scabiosa*, *Zinnia*.

Diverse. Dahlierötterna utsätts på bänk för att utskjuta skott, *gladioluslökarne* planteras i krukor och utsätts äfven på bänk. Plantor af sådana blomstersorter som i förra månaden såddes på bänk, torde mot slutet af denna månad böra skolas. Täckningen öfver ömtåliga blomsterväxter å kalljord bör nu förminska.

Krukväxterna i växthus och fönster vattnas, skuggas och tillsläppes frisk luft i mån af behof och väderlekens beskaffenhet. Atskilliga ettåriga krukväxter, såsom *Gomphrena* och *Mimosa* m. fl., kunna äfven nu utsås om det icke redan är verkställt.

Kortare uppsatser och notiser.

Sirapskokning af hvitbetor. Sirapskokning vid Gäfvetorp i Kronobergs län bedrivs på följande enkla sätt: Betorna rentvättas, putsas omsorgsfullt likasom i sockerbruk, afskalas och skäras i 3—5 delar. En tunna betor, vägande 260 skålp., lemnar omkring 50 skålp. affall och 210 skålp. betbitar. De senare kastas genast, innan de hinna svartna, i en panna med 5 kannor vatten och kokas närmare 4 timmar. Sedan pannans innehåll svalnat något, rivas betbitarne, och rifmoset fylles på smala buldansäckar, genom hvilkas omvridning den största delen af saften utpressas. Den afrinnande saften förenas med det söta vattnet, hvori betorna blifvit kokta, silas ännu varm till en kittel, i hvilken den genast igen bringas till kokning, som dock alltid bör skötas så, att ingen vidbränning inträffar, och tillsättes med tunn kalkmjölk (beredd af väl bränd och nysläckt kalk) i små portioner, till dess saften blifver klar och ej mera fülles af kalkmjölk. Kalken förenar sig med växtsyror och ägghvita och bildar ett grått skum, som fullständigt borttages medelst slef. Den klara saften inkokas till siraps konsistens. Af ofvannämnda 210 skålp. kokta betor erhållas omkring 70 skålp. utpressad betmärg och omkring 3 kannor stark och välsmakande sirap. Per qv.-ref påräknas vid Gäfvetorp 55 ctr. sockerbeter och häraf 514 skålp. sirap eller (å 20 öre) till ett värde af 103 rdr rmt.

På redaktionens begäran har vid Landtbruksakademiens la-

boratorium anställt några försök med sirapskokning af hvitbetor, hufvudsakligen för att pröfva den vid Gäfvetorp i Kronobergs län använda och i allmänna tidningarna offentliggjorda metoden. Den ringa mängd betor, som för ifrågavarande ändamål varit att här tillgå, samt den inskränkta tid, som åt dessa undersökningar kunnat egnas, har dock gjort, att något bestämdt omdöme om den nämnda metodens lämplighet ej kan afgifvas. Ett par anmärkningar, hvartill dessa försök gifvit anledning, torde dock vara skäl att anföra, isynnerhet som de möjligen kunna framkalla några närmare bestämningar till den från Gäfvetorp meddelade föreskriften.

Det uppgifves, att en tunna betor vägande 260 skålp. lemnar 210 skålp. betbitar, som böra, innan de hinna svartna, kastas i en panna med 5 kannor vatten och kokas närmare 4 timmar.

Då 260 skålp. betor sålunda motsvara en tunna, så kan man väl antaga, att 210 skålp. betbitar utgöra minst 4 kubikfot = 40 kannor, hvilka enligt uppgift skulle kokas i 5 kannor vatten. Detta förefaller orimligt, då nästan alla betbitarne komma att härvid ligga så godt som torra i pannan. Försöken med betor och vatten i här uppgifna förhållande visade också, att någon *kokning* ej på detta sätt kunde åstadkommas, men att betbitarne deremot genast vid upphettningen blefvo *stekta*.

Bättre tycktes vara att använda så mycket vatten att betorna deraf fullkomligt täcktes samt att sedermera koka den

uppgifna tiden 4 timmar, och härvid understundom ersätta det bortkokta vattnet.

Hvad vidare saftens pressning och inkokning beträffar, så torde ifrågasvarande beskrifning härpå lemna tillräckligt tydlig och tillförlitlig uppgift, men hvad dererom dess rening med kalkmjölk angår, så fordras säkerligen bestämdare uppgifter för att kunna med säkerhet påräkna ett godt resultat af den använda metoden.

Enligt uppgift bör kalkmjölk (beredd af väl bränd och nysläckt kalk) tillsättas tills saften bliver klar och ej vidare fälles häraf, hvarefter den tillsatta kalken skulle i förening med växtsyror och ägghvita afskiljas i form af skum och sålunda kunna genom skumning fullständigt aflägnas. Härvid torde först och främst möta svårighet att bestämma, när det med kalkens tillsättande afsedda ändamålet blifvit uppnådt, ty det torde vara omöjligt, att under kokningen i sjelfva pannan se om någon fällning bildas vid förnyad tillsatts af kalk eller ej, och äfven om prof af den kokande saften tagas efter hvarje tillsats och prövas särskildt, så kan likväl på detta sätt svårigen hindras, att tillsatsen af kalk bliver antingen för stor eller för liten. Skulle för mycket kalk vara tillsatt, så förekommer den, utom i förut nämnda föreningar, dels upplöst uti saften dels afsatt såsom olöst eller kolsyrad kalk och utöfvar ett på sirapens såväl utseende som smak menligt inflytande. Har dererom för litet kalk blifvit tillsatt, så har naturligtvis det afsedda ändamålet, växtsyornas och ägghvitans afskiljande, ej fullständigt uppnått. Äfven om man antager, att på detta sätt kunde tillsättas jemt så mycket kalk, som för ändamålet vore behöfligt, så betviflas att de utfälda föreningarna kunna genom skumning fullständigt afskiljas.

Kan man sålunda ej uppgifva någon bestämd mängd kalk, som fordras till saften af en viss mängd betor, så bliver väl alltid nödvändigt att tillsätta kalk i öfverskott och sedermera genom särskilda medel aflägsna den öfverflödiga kalken. Skulle dererom några bestämda proportioner kunna uppgifvas, så bliver frågan endast om den bildade fällningen fullständigt aflägsnande, hvilket ej anses kunna åstadkommas genom skumning, utan torde derjemte vara nödvändigt att den klarade saften får stå någon tid, hvarefter den skiljes från den bildade bottenatsen.

De här framställda anmärkningarna afse, som sagdt är, endast att framkalla bestämdare uppgifter från Gäfvetorp och skulle dessa visa, att metoden, sådan den uppgifvits, lemnar vid sin praktiska användning goda resultat, så förfalla dessa anmärkingar, men hafva dock uppfyllt det med desamma hufvudsakligen afsedda ändamål.

Det skulle äfven vara af intresse veta, om det är likgiltigt, huruvida koppar- eller jernkärl användas vid kokningen. De senare kunna möjligen gifva sirapen en mörkare färg. Vattnets beskaffenhet torde ej vara af så stor vikt, då det ej är frågan om att framställa kristalliserande socker*).

Experimentalfältet i mars 1869.

O. Nylander.

* I en nyliben af Svenska Slöjdföreningen utgifven afhandling om Sirapkokning etc. meddelas utom den här omtalade metoden äfven en annan med noggranna och bestämda uppgifter; den har likväl ej här blifvit pröfvad. Betornas uppjukas på sätt som föreskrives medelst ånga. Det vatten som härvid användes vid kokningen torde innehålla en del extraherat socker, som väl vore skäl att äfven tillvarata. Här om nämnes dock intet i nämnda beskrifning.

Annons

emottagas till införande mot 12 öre för 40 bokstäver fin stil, en rad gröfre stil till rubrik deri inberäknad. För att kunna inkomma i något visst nummer måste annonserna vara komna radaktionen tillhanda före den 10:de i den föregående månaden.

Upsala Trädgårds-Sällskap inbjuder trädgårdsodlare att den 28 instundande maj deltaga uti en utställning i Upsala af vårens trädgårdsalster, såsom i bänkar drifna grönsaker; i drifhus uppdagna blommande eller frukt bärande växter och prydnadsväxter; på kalljord varande köksväxter och blommor, samt från fjolåret förvarade frukter och grönsaker. Till prisutdelning har sällskapet anslagit medel. Samma dag har Sällskapet sin vår-sammankomst. — Tiden och stället för inlemmandet af utställningsartiklarne skall framdeles tillkännagifvas.

Obs. Det utställda får på stället säljas för egarens räkning eller återhämtas.

Bestyrelsen.

En gift trädgårdsmästare i sina bästa år, söker antingen en större trädgård på arrende, eller plats som trädgårdsmästare. Under tolf års tid har han på ett och samma ställe dels innehått plats som trädgårdsmästare, dels arrenderat trädgården. Genom ombyte af egare är han till våren ledig och anmäler sig fördenskull hos Herrar Egendomsägare, hvilka hafva behof af en trädgårdsmästare med grundlig erfarenhet uti sitt yrke, hvaribland i skötseln af vin- och växthus samt anläggningar af lustparker och blomster-trädgårdar. Genom sin duglighet och flitsamt sitt redbara och ordentliga uppförande har han tillvunnit sig ett välförtjent förtroende, och behagade de, som härå täckas reflektera, hänvända sig till K. J., Tidning för trädgårdsodlare, Stockholm & Experimentalfältet, der den sökandes namn uppgifves och betyg öfver föregående tjänstutöfning förvisas.

En trädgårdsmästare, som eger grundliga såväl teoretiska som praktiska kunskaper i alla delar af trädgårdsodlingen, önskar plats till våren. Närmare upplysningar lemnar redaktionen af Tidning för trädgårdsodlare.

Trädgårdsbok för folkskolor och landtmän. Anvisning till odling af köksväxter, fruktträd, bärbuskar, träd och buskar för parker, m. m., af E. Lindgren. Tredje omarbetade och tillökta upplagan. Med 79 träsnitt i texten. Finnes i bokhandeln. Pris 1 rdr.

Handledning i trädplantering. Anvisning till uppdragning af frukt-, park-, allé- och skogsträd, frukt bärande samt andra nyttiga och prydliga buskväxter, deras utplantering och skötsel, anläggning af häckar, äfvensom urval af de bästa och för vårt klimat lämpligaste träd och buskväxter samt deras odling. Af E. Lindgren. Med 34 träsnitt i texten. Pris 75 öre.

Göteborgs trädgårdsförening

håller ständigt lager af fullkomligt friska och pålitliga köks-trädgårds-, gräs- och ekonomifrön af alla brukliga sorter, samt träd-, buskväxt- och blomsterfrön. Från våra trädskolor kunna till vårplanteringar erhållas *Fruktträd* och *Bärbuskar*, *Skogs-*, *Allé-* och *Parkträd* samt *Blomsterbuskar*.

Rikt urval *Rosor* och *Georginer* samt *Blomsterväxter* för fritt land och växthus.

Priskuranter å frön och växter tillsändas respektive rekvirenter kostnadsfritt.

Göteborgs trädgårdsförening genom *Georg Löwegren*.

Ernst & von Spreckelsens,

J. G. Booth C:o Nachfolger, stora frökatalog för 1869, utdelas gratis hos

J. H. Glosemeyer,

Stockholm,

Stora Nygatan N:o 2.

Hillersjö Trädgårds-Bolags nya Frökatalog N:o 4. har lemnat pressen och tillhandahålles samt öfersändes gratis.

Vi rekommendera vårt rikt sorterade lager af färska och pålitliga frön till benägen hägkomst.

Samtidigt få vi fasta uppmärksamhet på våra rika förråder af alla slags *träskolealster* till instundande vårplanteringar.

För publikens större bekvämlighet hafva vi öppnat *fröförsäljning* i Stockholms stad, Kardnasmakaregatan N:o 10, hvarifrån hädanefter alla varor expedieras och requisitioner samt liqvid emottages.

Hillersjö Trädgårds-Bolag.

Törnrosor. Högstammiga 4—6 fot af de bästa äldre såväl som af sista årens nyheter

i 50 sorter efter mitt urval pr % 20 Thaler Pr. C.

Halfstam 2—3 1/2 fot " " pr % 15 " "

Låga förädlade vid jorden " pr % 10 " 20 Sgr.

Herr *August Wilhelm in Clausen*

Storbhergtdömet *Luzemburg.*

Priskurant erhålles gratis.

Innehåll.

Huru skall trädgårdsodlingen ställas för att blifva vinstgifvande. (Forts.) — Om fogelbon och hjälpmedel till underlättande af vissa foglars byggnadsarbeten. — Växtsläktet *Alströmeria*. — Öfversigt öfver trädgårdsgöromålen i april månad. — Sirapkokning af hvitbetor.

STOCKHOLM, SIGFRID FLODINS BOKTRYCKERI, 1869.